

ЧЕСЛАВ В ТЕМРЯВІ СОНЦЯ

Валентин Тарасов

Валентин Тарасов — відомий український актор, драматург, телережисер. 2004 року ввійшовши до Спілки письменників України, він розпочав просто-таки колекціонувати премії «Коронації слова»: I місце за п'єсу (2005), III — за кіносценарій (2006), перемога у «Гранд-Коронації» — знову за п'єсу (2010).

I—II століття. Мова, обряди та боги у поганських племен спільні, та лише найповажніший із волхвів чує їх... Юнаки проходять обряд Посвяти, перш ніж їх визнають чоловіками. Тож син голови роду Чеслав чекав, коли сивий Колобор убереться у довгу білу сорочку, червлену немовби сонячними променями, і випросить Даждьбожого благословення на випробування. Чеслав принесе в жертву Велесу вовка, щоб звільнитися від батьківської заборони брати за дружину чужинку. А невдовзі все городище збереться до поховального багаття голови роду, і Чеславові закидатимуть батьковбивство...

Несподівано своєрідний історично-пригодницький детектив епохи древніх слов'ян!

Анатолій Бондаренко, телеведучий

Роман дає стійке відчуття того, що всі його драматичні події розгортаються саме на нашій території. Варто лише потрапити у найближчий ліс, і повз тебе пролетить стріла чужинця або розірване намисто на стежці під ногами стане розгадкою заплутаної історичної таємниці.

Марія Бурмака, співачка

www.trade.bookclub.ua
www.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-4615-0

9 789661 446150

ЧЕСЛАВ В ТЕМРЯВІ СОНЦЯ Валентин Тарасов

від володаря Гран-прі конкурсу
«КОРОНАЦІЯ СЛОВА»

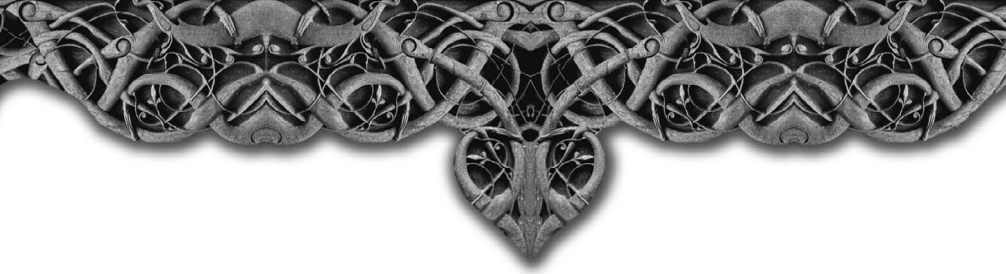
ЧЕСЛАВ В ТЕМРЯВІ СОНЦЯ

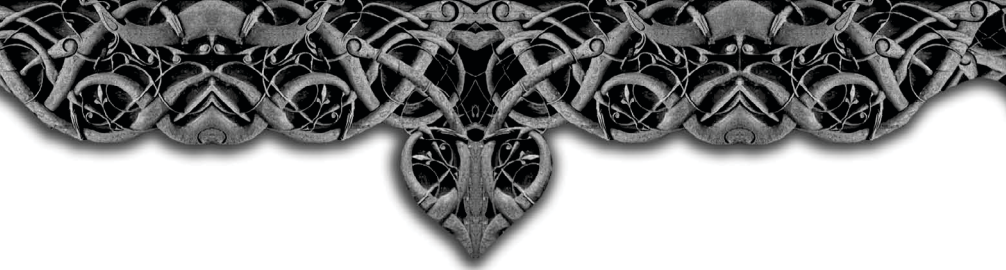

Валентин
Тарасов

від володаря Гран-прі конкурсу
«КОРОНАЦІЯ СЛОВА»

**Валентин
Шарасов**

Валентин
Парасов

ЧЕКЛАВ

В ТЕМРЯВІ
СОНЦЯ

Роман

ХАРКІВ **КЛУБ**
2013 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР
Т19

Жодну з частин даного видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *Віталія Котляр*

Художник *Маргарита Єфімова*

ISBN 978-966-14-4615-0

- © В. Тарасов, 2012
- © DepositPhotos/ photocosma,
обкладинка, 2013
- © Книжковий Клуб «Клуб Сі-
мейного Дозвілля», видання
українською мовою, 2013
- © Книжковий Клуб «Клуб Сі-
мейного Дозвілля», худож-
не оформлення, 2013

На жаль, не надто багато серед нас таких, кому цікаво, хто ми і звідки; чому ми саме такі, а не інакші; якими були наші пра... ні, не прадіди — пращури. Чи, може, це тільки здається?..

Не багато й книжок (не беручи до уваги фантастику), які пропонували б трохи схожі на правду версії далекого минулого. Одна з таких потрапила мені до рук і прочиталася напрочуд швидко і легко. Чи була вона цікавою? Так...

Була цікавою непередбачено зухвалими, бешкетними, а часом і дикунськими пригодами головного героя, праслов'янського парубка Чеслава, котрі, до того ж, густо замішані на коханні. Інакше кажучи — це несподівано своєрідний історично-пригодницький *детектив* епохи древніх слов'ян! Так що — рекомендую. Було й справді цікаво...

*Анатолій Бондаренко,
телеведучий*

Коли я починала читати роман Валентина Тарасова «Чеслав. В темряві сонця», навіть подумати не могла, що захоплива детективна історія може бути настільки майстерно вписана у реалії більш ніж двохтисячолітньої давнини. Але в цій книзі так і є. Більше того, давньо-слов'янський колорит виписаний так реально і яскраво,

що буквально через десяток сторінок починаєш відчувати себе у центрі цих, начебто таких далеких, але хвилюючих подій. Імена героїв роману вже не здаються дивними, а таємничі дохристиянські обряди — чужими для цієї землі.

Роман дає стійке відчуття того, що всі його драматичні події розгортаються саме на нашій території. Варто лише потрапити у найближчий ліс, і повз тебе пролетить стріла чужинця або розірване намисто на стежці під ногами може стати розгадкою заплутаної історичної таємниці.

Що ж до любовної лінії, то не випадково, напевно, у романі вона є основою сюжету. Переконавання, що багато століть тому кохання було для наших предків тим, за що варто боротись, заради чого жити і що захищати, вселяє надію... Надію, що раз так було віки тому, то так і буде завжди на цих землях. Що саме це і є головною ознакою слов'янської душі.

*Марія Бурмака,
співачка*

Частина перша

ЧЕСЛАВ — СИН ВЕЛИМИРА

Сполоханий птах шурхнув у нього з-під ніг. Чеслав на мить прикипів до місця, але, збагнувши, що це лише птах, рушив далі. Він ішов м'якою підстилкою лісу, намагаючись не ступати на сухі гілки та не залишати помітних слідів — так, як учив його старий Сокіл.

На відміну від багатьох своїх родичів, Чеслав не боявся Лісу. У ньому він почувався вільно та впевнено, бо знав чимало лісових таємниць, а до того, чого не знав чи не розумів, ставився з повагою. Він повсякчас приносив жертви духові Лісу, і той був прихильний до нього. Тільки напередодні Чеслав підніс йому цілого цапа, просячи в Лісу допомоги та за потреби захисту. А вже сьогодні вони були потрібні йому як ніколи раніше...

Лісова хаща тихо поринала в сутінки, і зовсім скоро мала поглинути її потаємниця ніч. Усією душею Чеслав квапив цю мить, бо хотів якомога швидше зникнути, розтанути серед цієї зеленої темряви, стати недосяжним. Він ішов уже доволі довго й сильно стомився, але навіть думати не смів, щоб перепочити.

Чеслав побоювався погоні. Він знав, що залишилося пройти зовсім трохи і він нарешті дістанеться місця, де залишив свого коня Вітра — вірного товариша й учасника багатьох його справ і витівок. Тихе привітальне

іржання підтвердило здогад Чеслава. Вітер зачув хазяїна й кликав його.

Обійшовши старий повалений дуб, Чеслав опинився край яруги, на самому дні якої стояв прив'язаний до куща ліщини Вітер, нетерпляче б'ючи копитом, чи то кваплячи, чи то вітаючи хазяїна. Тільки опинившись поруч із конем, Чеслав полегшено зітхнув й обережно переклав зі свого плеча на його круп свою ношу. Дорогу для нього ношу, за-для якої він почав цю важку та небезпечну пригоду.

Це була зв'язана по руках і ногах дівчина...

Неждана, незважаючи на заборони батька, часто сама втікала з городища до озера. Їй подобалася його краса та величний супокій, такі не схожі на гомінке селище. Тут можна було сховатися від суворих очей батьків і надокучливих подруг. Неждані подобалося плавати, порушуючи гладь озера, зривати латаття та вплітати його в коси чи робити з нього прикраси. А то й просто сидіти та думати, марити...

Ще кілька днів тому їй видалося, що за нею хтось спостерігає — то крізь кущі, то з високої трави.

«Напевно, хлопці з городища захотіли підглядіти, як я купаюся», — вирішила вона.

Неждана саме увійшла в ті літа, коли хлопці та чоловіки стали дивитися на неї то довгими, ніби вивчаючи, то жадібно цікавими, захопленими поглядами. Та варто було дівчині перехопити ті погляди, ховали або відводили очі, показуючи напускну байдужість. Неждані подобалося їх дратувати, але такого нахабства, як потайки стежити за нею, вона не могла прощати нікому. Було

спробувала перевірити свої підозри, та нічого не виявила й заспокоїлася.

Нині, прийшовши до озера, викупавшись і вже вийшовши на берег, вона знову відчула чийось незримий присутність поруч.

«Може, звір який?» — промайнула думка.

Намагаючись не подати знаку, що щось запідозрила, дівчина одяглася, взяла гребінь і почала повільно розчісувати мокре волосся. А очима нишком стежила за прибережними заростями. За якийсь час її хитрощі було винагороджено. Вона помітила, як безшумно промайнула тінь, а потім — і світлу сорочку крізь зелене листя.

Відкинувши гребінь, Неждана рішуче кинулася в бік заростей. Вона ще не знала, що зробить наступної миті з нахабою, але в тому, що буде йому непереливки, можна не сумніватися: дівчина змалку вміла постояти за себе. Та, ледь увійшовши в зарості, вона сторопіла від несподіванки. Перед нею стояв незнайомий чоловік. Юнак... Він теж застиг, дивлячись на неї зачудовано. Потім судорожно вдихнув повітря і кинувся на неї.

Чеслав випадково натрапив на це поселення. Він знав, щодесь тут живе рід Буревоє. Але люди Роду, до якого належав Чеслав, намагалися сюди не ходити і не полювати. Між родами була давня ворожнеча. Така давня, що тепер уже навряд чи хто й згадає, що її спричинило. Але ця ворожнеча підтримувалася багатьма поколіннями предків. А до волі предків Рід ставився з великою повагою.

Того разу Чеслав довго переслідував оленя. Тварина, рятуючись, блукала лісом, виснажуючи мисливця. І ось,

коли юнак уже вважає наздогнав оленя, той проломився крізь зарості чагарнику й вибіг на берег озера. Чеслав, розпалений погонею, і сам уже готовий був кинутися крізь чагарник, але раптом на протилежному березі помітив чийсь постать. Вершник різко осадив коня.

Неподалік від води стояла дівчина. Налякана шумом гонитви та появою на березі оленя, вона враз сховалася за кущ. Юнак, припавши до коня й погладжуючи його, намагався заспокоїти розпаленого Вітра, щоб той не виказав їхньої присутності. Олень, швидко пробігши через відкритий простір берега, знову пірнув у хащі. Дівчина провела поглядом перелякану тварину і почала насторожено вдивлятися в бік, звідки та вибігла. Туди, де був Чеслав. А юнак, боячись виказати себе, затамувавши подих, шепотів заспокійливі слова роз'ятреному Вітрові.

Запанувала тиша, і дівчина заспокоїлася. Вийшовши з-за куща, вона знову повернулася до води. Тоді Чеслав обережно зліз із коня й відвів того подалі в гущавину. А сам квапливо повернувся.

Дівчина тим часом почекала ще трохи, сторожко озирнувшись навсібіч, зняла одяг і, залишивши його в траві, пішла до води.

Чеслав замилувався її струнким, гнучким тілом. Жіноча голизна зовсім не була для нього таємницею. Вони з однолітками не раз, ховаючись за прибережним камінням, підглядали, як купаються дівчата. А зовсім недавно Чеслав пізнав жінку як чоловік.

Та ця незнайомка змусила його кров вирувати, як вирує потік води, прорвавшись через ліс після зливи, і луною віддаватися у вухах. Її обличчя притягувало його, як

лик невідомої лісової богині з плоті та крові. Довге волосся прикривало її пружні, ще трохи недозрілі груди, але залишало поглядові Чеслава чудові стегна та стрункі ноги. Вона йшла до води, наче лісова кішка, переливаючись усім тілом, а тоді ступила на глибину й повільно попливла. Чеслав насилу передихнув, ледве стримуючись, щоб не викрити себе.

Дивовижна знахідка змушувала його раз по раз повертатися на це місце. Городище роду Буревоя стояло на пагорбі серед густого лісу, неподалік лісового озера, і було майже так само великим, як і городище роду, до якого належав Чеслав. Годинами, а часом і днями він вештався околицями, сподіваючись знову побачити її. Зазвичай його очікування винагороджувалося. Дівчина приходила до озера з іншими жінками прати одяг або купатися. Але згодом Чеслав зрозумів, що часто вона втікає до озера потайки сама. Бажання бачити її поруч себе, оволодіти нею змусило Чеслава попросити допомоги в духа Лісу...

Нічна імла вже майже повністю накрила ліс. Вітер спотикався й невдоволено фиркав, даючи зрозуміти, що втомився. Адже йому довелося нести на собі двох. Чеслав розумів це. Йому самому дедалі сутужніше було розпізнати дорогу серед дерев. Вони від'їхали вже доволі далеко від городища Буревоя, і можна було зупинитися та перепочити.

— Стояти, Вітре! — тихо звелів Чеслав.

Йому не довелося повторювати двічі. Вітер слухняно зупинився. Чеслав зліз із коня й обережно зняв дівчину. Він поклав її на землю, спочатку кинувши туди шкуру.

Неждана сторожко стежила за його діями. Хлопець зняв хустку, якою зав'язав їй рота, і почав розв'язувати шкіряні ремені на руках. Знявши їх, почав ніжно розтирати їй руки. Зненацька Неждана кинулася на нього, щосили б'ючи та дряпаючи. Чеслав, не очікуючи нападу, спершу навіть розгубився, а потім спритно перехопив руки дикунки. Та це не зупинило Неждану. Позбавлена можливості діяти руками, вона спробувала вкусити юнака. Це розсмішило Чеслава. Він кілька разів спритно ухилився від зубів дівчини, дражнячи її, а потім наліг на неї, підм'явши під себе, і припинив опір поцілунком. Опісля кількох бурхливих спроб звільнитися та відповісти на поцілунок укусом Неждана затихла.

Першим бажанням Чеслава, як тільки почалася ця бійка, було одразу ж оволодіти дівчиною. Нарешті він тримав у руках ту, якою так довго марив, яка перетворила його сни на постійні кошмари. І що більше вона пручалася, то більше вирувало чоловіче бажання Чеслава. Здавалося, ще трохи — і все його тіло розірве від цієї гострої спраги задовольнити свою хіть.

Але тієї миті, коли дівчина припинила боротьбу й затихла, він відчув на своїх щоках щось мокре. «Вона плаче», — зрозумів він. Чеслав відчув, як десь у грудях во-рухнулося незнайоме почуття, яке він не спроможний був пояснити навіть самому собі. Жага оволодіти бранкою негайно стала слабшати й поступово зникла. Чеслав послабив обійми.

— Не бійся, не займатиму. Сама балувати почала.

Він зв'язав їй руки ременем і прив'язав другий його кінець до своєї руки.

ЗМІСТ

Передмова	5
<i>Частина перша</i>	
Чеслав — син Велимира	7
<i>Частина друга</i>	
Утікач	143
<i>Частина третя</i>	
Полювання. Кров за кров!	251

Літературно-художнє видання

ТАРАСОВ Валентин
Чеслав. В темряві сонця
Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Відповідальний за випуск *К. В. Шаповалова*
Редактор *Р. Є. Хворостяна*
Художній редактор *Н. В. Переходенко*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *О. О. Старова*

Підписано до друку 18.12.2012. Формат 84x108/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Мініон». Ум. друк. арк. 20,16. Наклад 3000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано у ВАТ «Харківська книжкова фабрика «Глобус»»
61012, м. Харків, вул. Енгельса, 11.
Свідоцтво ДК № 2891 від 04.07.2007 р.
www.globus-book.com

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб «Клуб Сімейного
Дозвілля»»

61140, г. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Одеський підрозділ

65063, м. Одеса, вул. Арміійська, 8-В
тел. +38 (048) 776-07-67
e-mail: odessa@bookclub.ua

ЗАПОРІЖЖЯ

ФОП Савчук Ю.Д.

69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 18
тел. +38 (050) 347-05-68
e-mail: vega_center@i.ua

тел. +38 (062) 345-63-08, +38 (062) 348-37-92, +38 (062) 348-37-86

КИЇВ

ПП «Букс Медіа Тойс»

04655, м. Київ, просп. Московський, 10-Б, оф. 33
тел. +38 (044) 351-14-39,
+38 (067) 572-63-34,
e-mail: booksmt@rambler.ru

ДОНЕЦЬК

ТОВ «ІКЦ «Кредо»»

83096, м. Донецьк,
вул. Куйбишева, 131-Г

тел. +38 (062) 348-37-92, +38 (062) 348-37-86
e-mail: fenix@kredo.net.ua
www.kredo.net.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Тарасов В.

Т19 Чеслав. В темряві сонця : роман / Валентин Тарасов ; худож. М. Єфімова. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2013. — 384 с. : іл.

ISBN 978-966-14-4615-0

Дикунські часи волхвів і відьом, коли наші далекі прапращури слов'яни поклонялися силам природи та боролися за своє існування в хащах таємничих лісів... Про один рід навіть казали, що він приносить Перунові людські жертви. І на нього Чеслав подумав у першу чергу, коли його панотця знайшли мертвим, а одноплемінці оголосили юнака батьковбивцею. Та де там! На молодого мисливця чекає ще не одна загадка про життя та смерть...

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР